

ELŐFIZETÉSI DIJ:

— félévre 2 korona 50 fillér. —
Negyedévre 1 korona 25 fillér.
—
Egyes szám ára 10 fillér

Felelős szerkesztő:

KARIKÁS.

Kiadó és laptulajdonos:

Ifj. SCHEPPEL GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

— Szent-Anna-utca 2. sz. —

—
Kéziratok nem adatnak vissza.

Jubileumok.

Furcsa nép ez a magyar nép,
 Jubilál ahányszor csak lép,
 Bár nincs betévő falatja,
 A vacsorát egyre adja.
 Bár lábunkon alig állunk
 De azért mi jubilálunk
 Nem nézünk jövőre, multra
 Csupán a fehér asztalra.
 Bárha járunk komoly képpel
 Nem törődünk a jövővel.
 Bár jajgatunk, (ez szokásunk)
 Azért egyre jubilálunk.
 Tízéves hivatalnokság
 Vagy tizedik kormányváltás
 A tizenkettedik gyerek
 (Ahol a szülő kesereg.)
 25-ös évforduló,
 50 percentes pótdadó,
 Tízra árja, kiöntése,
 Városház felépítése,
 Ezüst- s aranylakodalom,
 Mind csak egy nagy jubileum.
 36 hosszú év óta,
 Folyton növekszik a quóta.
 Nem bántjuk az egyszer-egyet
 Káromkodunk s iszunk egyet
 S habár összeroskad váliunk
 Mi csak egyre jubilálunk.

Jgy megy ez sok emberöltőn
 Ha ember nem lesz-e földön
 Levél sem a száraz ágon...
 Mi majd ott a más világon
 Ha egymásra rátalálunk,
 S ott is iszunk — s jubilálunk.

A „KARIKÁS” KRÓNIKÁJA.

A szabadság-szobor mellett kútat fűrnak. Sok ember gondolatokba merülve melen elmélkedik, vajjon minek ez a kút itt? Nem tudjátok jó urak? Megmondjuk! Két felfogás uralkodik városzerte. Az egyik ez. A fenségesnek felemelő hatása van az emberi lélekre. A mi felemel, az többé-kevésbé hevít. A szabadság-szobor fenséges, (szedő: ugyan ne izéljen) tehát hevít. Hogy tehát a szobor fenségétől hevülésbe jött közönség mindjárt le is hűthesse magát, ott lesz mindjárt a jó friss víz. A másik ez. Ami nem sikerül azon bosszankodunk. A bosszankodás hevít. A szabadság-szobor nem sikerült, (szedő: ez már döfi) tehát hevít. Hogy tehát a bosszankodás heve lecsilapuljon, ott lesz a jó friss víz. Féltudatosan azonban tudtára adjuk a közönségnek, hogy Csokonai semmiképp sem akarta megengedni, hogy még egy kútat fűrjanak a szobra mellé, hiszen azzal az egygyel is megsértették az emlékét.

Az bizonyos, hogy a házbér adó befagyott, ebből nem lesz semmi, — igenám, csak hogy az adópénztárnak ezt a csorbát és hiányt pótolnia kell. Ki is találták a módját. Az eljárás ez: a meg február első napjaiban befizetett adót most intik és sürgetik, de hogy ez ne legyen feltűnő, egy koronával kevesebbet intik, mint amennyit befizetett. Denique pontos és jó adókezelő bizottságunk van.

A „KARIKÁS” TÁRCZÁJA.

Dorottya néni levele.

(Felelet a Rudnyánszky Gyula „Nagy gazdasszony” című felolvasására.)

Nagyságos uram! Hát nem tetszik a dolog,
 Hogy Dorottya néni a konyhában forog,
 Cseléddel vesződik, takarít, tisztogat,
 Számon tart a háznál tyúkot, disznót, lovat.
 Tudja télen-nyáron, minek mi az ára?
 Maga is kiballag a hetivásárra,
 Veszekedik ott a kupeczczel, paraszttal,
 Nem fukarkodik, ha kell, az okos szóval.
 Nyelvel, ha úgy tetszik, hiszen azért asszony
 És nem vall „elveket” mit szegre akasztson.

Seccesziós hajdász, hosszú kabát, Raglan
 És délig pihenni, sok, dagadó párnán.
 Ha kél, öltöztetni három mamsel jöjjön
 A reform-schlafröckbe, hogy begyömöszöljön
 Poudert, eau de Cologneba, hogy bemártsák térdig,
 Szellő érintéstől testét mik megrvédik.

Este jour-fir, a hol szapulnak, flirtölnek.
 Az „ideálokkal” titkon összejönnek.
 Sütés, főzés, mosás, a cselédség dolga,
 Az asszony mást se tud, a levegőt tolja.
 Claviroz, énekel, hangversenyez, báloz,
 „Fogad” vendégeket, kik „járnak a házhoz”.
 Ez most az igazi és nem az a másik,
 A ki az „urakkal” alig parolázik.

Férj uram azzal él, mit a Zsuzsi gyártott,
 Vagy úgy szállították városi ezukrázok,
 Soh’ se jó asztalra a „szép asszony főzte”
 Csoda-e, ha eljár clubba, vendéglőbe?
 Pityókos fejével, éjjel, ha keresi
 A rozsdás kilincset két napig se lel.

Nem úgy nagyságos úr! Nem vagyunk mi régi.
 Elmult századoknak itt hagyott emléki.
 Csak okosan élünk, azt látva, azt vélve,
 Hogy pusztúl a vagyton, „mint az oldott kére”.
 Fentartója ma már asszony és nem férfi,
 Ki hivatalát vagy befolyását félti.
 S Dorottya néni, ha nem vigyáz a házra,
 Dobra kerül öreg, ősi kuriája.

Báli toilettek és jelmezek tisztítása

Élfogástalanul
 Hrabéczy Antal kelmefestő és vegytisztító in-
 ● tétében eszközöltetik. ●
 Debreczen, Széchényi-utcza 42. sz.
 Üzlethelyiség az utczára.

Miként mondánk, a gőzfavágó-gép diadalmas bevonulása után fellendült társadalmi életünk. Határozottan észre lehet venni a rohamos haladást. — Finnestélyt rendezünk a siket-némák fölsegélyezésére; a katonabanda és a polgárság közt a jó viszonyt istápoljuk; a helyárat 15 százalékkal felemeljük; a karzatot nem emeljük, mert nem lehet, a földszintet nem szállítjuk le, ugyanazon okból. Erőssen szorgalmazzuk a lelencházatot; ez ügyben miniszteri biztost fogadunk és mindez a polgárság megnyugtatóására vonatkozik. Hátha még tudná a nemes város polgársága, hogy tervben van a vakok intézete, ahová a rossz világitás és egyéb okok miatt megvakult magyarokat szállítják, hogy tervben van a rokkant menház, különös tekintettel a batthiányi-utcai tömeges sérülésekre, hogy tervben van az első debreczeni gyors kövezetjavító egyesület és hogy a Csokonai-kör legközelebb ilyen című felolvasást fog tartani: A levélposta forgalom javításának legbiztosabb módzatáról: minő megnyugtatóására szolgálhat ez mindnyájunknak. Az utóbbi értekezésbe sikerült bepillantnunk és annyit előre elárulhatunk, hogy a felolvasó a levélposta kézbesítésének mostani mizeriáin határidő biztosítással akar segíteni.

Szombaton volt a függetlenségi kör bálja. Nem mondjuk azt, mintha a nemzetes uraimék talán engedtek volna valamit a negyvennyolcából, de talán mégis többben lehettünk volna. Nyalka magyar fiúk és lányok rakták a tánczot kivilágos-kiviradtig, ezzel is jelezni akarván, hogy „megvirad még valaha, nem lesz mindig éjszaka, a magyarnak.

Az evangélikus fillérestélyről meg épen ellenkezőleg azt írhatjuk, hogy talán kevesebben lehettünk volna. Az már igaz, hogy Debreczennek színe-java ott volt, talán még sohasem volt annyi szép asszony és szép leány együtt a Bikában, mint vasárnap. A fényes ellátás a rendezőséget dicséri és azért a két forintért bizony-bizony többet adtak 400 fillérről. Az éhes ifjúság reggel felé még a fagyaltot is tartár mártással ette. Fényes száfolata volt ez a mulatság annak az elvnek, hogy hónap végén nem jó mulatságot rendezni; de hogy is nem. Biztos forrásból tudjuk, hogy még a legbőkezübb tánczrendezők sem zárták deficizzel az erszényöket; egy fillér nveresége minden rendezőnek maradt a jelvényben.

Anasztázia, meklenburgi nagyhercegnővel egy borbély habozás nélkül megszökött.

— Lehetetlen. A borbélyok mindig — haboznak.

Mint megbízhatlan tudósítónk értesít, a „Bor“ Bécsben „Vin-kó“ címmel került színre.

Háborús hírek.

— A mint a lapok írják. —

Távirat. Ryló kolostor közelében 400 fegyveres bolgár tanyázik. — A fölkelés kitörése 2 héten belül.

Távirat. A bolgárok tüzet raktak. — A háború elkerülhetetlen.

Távirat. A bolgárok 5 tehenet leöltek. — E jelek után ítélve: a vérengzést nem lehet megakadályozni.

Távirat. A bolgárok egy leányt körülfogtak. — Öszszeütkezés még az est folyamán várható.

Rió de Janeiróban, a választások hevében két képviselőjelöltet agyonverték.

Mint értesülünk, valaki javaslatot adott be a kormányhoz, hogy a hóhéri tisztséget töröljék s a halálra ítélteteket léptessék fel képviselőkné.

Az orvos-gyógyszerész egyesület társasvacsorája.

Közegészségügyünk lelkes bajnokai tegnap este hangversenynyel és betegsegélyezéssel egybekötött és időszaki táncztól kísért vacsorára gyűltek össze. A betegsegélyezésben kiküldöttünk vett élénk részt, ki hogy az illustris társaságba bejuthasson, a gyülekezés ideje alatt egy mellékteremben hirtelen rosszüllétet szinlett. A nyomban ott termett orvosok 5 perc alatt 21 féle diagnozist állapítottak meg rajta. Ezer szerencséje volt. Még egy kórisme és a szerencsétlen — fucsacs lett volna. Vigaszul megengedték neki, hogy a vacsorát végig ehesse. Így jutottunk azon kellemes helyzetbe, hogy bemondásai alapján az est lefelysáról számat adhatunk.

Az egyesület örökmomoly gazdája méltóságteles szemhunyor-gatással jelt adott. Erre a hangversenyt egy fiatal orvos játéka megnyitotta. Saint Saens „Halottak táncza“ című művét játszotta óriási sikerrel, Bauchin-féle billentyűkkel ellátott zongoráján. Ezután egy kúrt-kettős ragadta bámulatra a hallgatókat. Egy ismert dallamat variáltak egy fül- s egy nőgyógyász, az előbbi Eustách-féle, az utóbbi Fallopius-féle kúrtón. Majd a bábaképezde tanárségede szavalta el a „Méh románczát“ tót nyelven, szakavatottságra valló fordítással és extractióval. Ezt követte egy, a társaságban jelenlevő szerző „Ricinus“ zongoraquintetteje. Az előadók csodálatra méltó összjátéssal és szinezéssel igyekeztek a nem nagy értékű és közhelyekre épített mű iránt érdeklődést kelteni. Az első tétel (Allegro) egy mannaszörp édességű dallamot ad a hegedüsöknek, majd a főthemával huzalkodik elő a kis bőgő. Több szaggatott motívum után egy rohamos futammal és néhány dissonans accorddal végződik. A középtétel (Largo con dolore) sötét árnyékolásokkal telt modulatiójú vezérthemája éjjeli hangulatokat igyekszik kelteni és átvezet egy gyors tempójú III. részbe (Prestissimo. Periculum in mora!), melyben az első tételre emlékeztető, de erősebb kivitelű, többször ismétlődő motívum után egy nyugodt, fohászszerű théma befejezi a művet.

A felzúgó tapsok inkább az előadónak szóltak, mert a mű már tendentiájánál fogva is vegyes érzelmeket keltett. Végül a tüzöltő doctor érczes tenorját élvezték a jelenlevők, ki egy, a bórallati kötőszövet zsirtartalmával szorosán összefüggő szövegű dalt (Hallja-e kend komám-asszony?!), énekelt realiztikus felfogással. A hangverseny nem lett volna modern, ha nem végződött volna egy méla akkorddal. Ezt egy fogásznak sikerült kicsalni, midőn egy borfiút fájós zápfogától megszabadítani hajlandónak mutatkozott. A vacsorát Hauer Berczi a legnagyobb stylszerűséggel állította össze. Étlapja a következő volt:

Levesek:

Calabár bab leves, Rákleves (carcinoma gelatiniforme.)

Sültek:

Vadhúsok (Granulationes), Bélszin heringsalátával, Rostélyos, tengeri hagymával.

Különféle sajtok (Degenerationes caseosae).

Gyümölcsök:

Gránátalma. Farkas cseresznye. Szerecsendió. Vadszöllő.

Crémek:

Hajnal-, Harmat-, Margit-, Elza-crème.

Italok:

Magyar Bravais bor. Sagrada bor. Különféle elixírek és végül párolgó herbathea és csukamájolaj.

A vacsora közben számos felköszöntő hangzott el. Valószínűleg a diszes étrend következményeké a társaság jelentékeny része egyszerre csak tánczolni kezdett és az ugynevezett Vitustánczot járták mindig növekvő gyorsasággal. Végre a diszelnök tanácsára morphium injectiókkal sikerült a tánczot lecsillapítani. Három óra tájban a megyei főorvos kijelentette, hogy ő már Álmos, mire a városi főorvos az estélyt berekesztette.

Mivel kiküldöttünk még a reggeli órákban is bacillusnak képzelvén magát, erélyesen követelte, hogy gelatinagárba beolva tenyésztési célzattal adjuk át a városi vegyész és bakterologusnak, ez utóbbi mondáson kétségbeesve, kiszállítottuk a nagyerdei gyógyfürdőbe, hol hideg zuhanynyal némileg észre térítették ugyan, mégis attól félünk, hogy bemondásai alapot tekintve a legnagyobb nélkülözést lesznek kénytelen végig szenvedni.

Kardt Gusztáv fényképészeti műterme

Debreczen, Piacs-utca 34. szám. (A magy. kir. postahivatal mellett.)

Szinház.

A heti műsor meglehetősen egyhangú volt, csak a *Denevérnek* a zenekísérete emelkedett a közönséges mértéken felül.

A *Monna Vanna* előadásán meggyőző erővel furódtak a közönség lelkébe Vanna eme szavai: „Fázom, hideg van nagyon“. Elhisszük, hiszen láttuk, miként duzzasztotta a hideg szél a sátor bejáratának függőnyeit. Színházi körökben nagy szerencsének tartják, hogy a *debreczeni színpad nem iszik*, mert ilyen *ezuggal* rövidesen tönkre inná a direktort.

A jövő hét műsorát úgy látszik a bohém Carnevál állította össze: hushagyó kedden délután *Bánk-hán*, este *Nőemancipáció*. A farsangi hangulat emelésére *Bánkot* úgy látszik vigjátéki modorban, a *Nőemancipációt* pedig tragikusan fogják előadni.

Argán úr doktorrá avatásában:

A kart dicsérni non possumus,
Mert mi megbotránkozámus,
Hogy mily össze-vissza fuit,
Jó lesz, hogy ha Makó újít,
Mert ez a mostani kar,
Sohsem tudja mit akar.

A múlt hét szerdáján a „*Denevér*“ operettet kellett volna előadni, de a színház énekesnői *egyhangulag* berekedtek. Az eset következménye — bizonyos nyilatkozatokon kívül — az lett, hogy Sebestyén, Pataky és Krémer „*Agglegények*“ lettek. Ki is nevette őket a közönség!

A legutóbbi színházi esemény *Ujházi* vendégszereplése volt a régi jó „*Proletárok*“ darabban. Előadás alatt felsőhajt egy öreg vivő a támlásszékben. — Hogy játszták ezt a darabot egykor! Milyen változás! Azóta a Campanille nem áll, a „*mester*“ sem háziúr már Ós-Budában, csak művészete és nyelve maradt örök ifju!

Hushagyó kedd délutánján a „*Bánk-hán*“ került színre. Ugy értesültünk, hogy márczius 15-ikén diszelőadásul a *Dunanán apó és fia utazása*, november 10-én, Katona József születési évfordulóján az „*Egy görbe nap*“ kerül előadásra.

A *Krémer-pár* Szatmáron vendégszerepelt a múlt héten, Krémer Sándor társulatánál, még pedig — a hírlapok szerint — fényes sikerrel. A hazaérkezett Krémert kérdőre vonja Makó. — No csak borítsa ki az eredményt, mi volt az „est szignaturája“ és a haszon?
— Tapsorkánok, nevetőgörcsök — — —
— Szép, szép.
— Két virágcsokor és egy babérkoszorú.
— Jó, jó.
— Színültig zsúfolt ház — — —
— Ön álmaim eszményképe! — És mit hozott haza?
— Magamnak a száraz virágokat, önnek direktor bátyám üdvözlését.

Való!

Tanító lett belőled! Azzá tett Istened? (Mert nem tudtál más lenni, Azzá kellett lenned.)	Elismerés, köszönet Amennyi kell kijár. (Ha önrzeted is van Székérrúdad kiáll.)
Tanits hüen, és nevelj! Fizetés jár érte; (Mit gyomrod s nem agyadhoz Mért ki; — aki mérte.)	Mesterséged magasztos! (Mindenki ért hozzá. Feljebbvalód Paedagóg; Ugy született reá.)

No! ne busulj. Volt ez még
Rosszabb is Mohácsnál.
Majd másképp lesz! (Ha fejfád
Rendelik az ácsnál.

Carambol Florián,

díjtalan gyakornoki fizetéssel ellátott, ideiglenes minőségben, próbaszolgálaton lévő segédforgalmista egyéni nézetei.

Ott sétálgatok az iroda előtt, várva az induló vonatra s hallgatom, hogy az egyik „*lámpista*“ mint magyarázgatja komájának a vasúti élet bajait. Többek közt figyelmeztette, hogy „soha se üljön az utolsó kocsiba, mert ha összeütöközik a vonat, az utolsó kocsi mindig összetörik.“

— Össze-e? — tünődik a koma. — De hallod-é, ha olyan veszedelmes az az utolsó kocsi, hát minek kapcsoljátok azt mégis a vonathoz?

— Azt nem érti kend, az úgy a régula — felele bölcsen a csámpás lámpista.

Gondoltam magamba, ha ennek csakugyan igaza volna, mindjárt a vonat után kötetném a 146-ost — a zenyim-kocsit — próbára.

Mikor a nagy hidegek voltak, oda voltam utazni, persze hivatalból, de díj nélkül, (ha fizetés járt volna velem, akkor bizonyosan az osztályfőnök ment volna ki.) Elég az hozzá, hogy késett a vonat, mikor Szerencsre érünk, én leugrok s beszaladok a *restibe* s azt kérdelem a pinczértől:
— Van-e kész fekete kávé s van-e annyi időm, hogy megigyam?

— Ojjé! kérem, hogy ne volna — mondja ő.

— Na, akkor ide velem! — mondom én.

Hozzák a kávé; amint leteszik előttem, csenget a portás: „beszállni Miskolcz fele, a vonat mindjárt indul.“

Én is kapom a csészét s egy slukkra felhajtom a feketét. Hát köptem akkorát tőle, mint a Vezuv, az előttem álló pinczér egyszer szerencsen lett Szerencsen. Olyan forró volt az ital, hogy tönkre égette a számát! Káromkodtam, fújtam, fizettem s tova robogtam. A kocsiban az ablak mellé ültem. Volt benne rajtam kívül még vagy 3 vigécz. Nekem iszonyúan égvén a nyelvem, kínomban elkezdtem nyalni az ablak jegét. Eleinte egyszer-kétszer végignyaltam, de mert jólesett, elkezdtem az üveget nyalni, mint 3 nyelvmester. Amint ezt meglátták a vigéczek, csak összesugnak s húzódnak kifelé, én észrevettem, hogy egyedül maradtam, csak akkor néztem nagyot, midőn bejön a legelső állomáson a kalauz s az állomás-főnök, aki azt kérdezte tőlem:

— Igen rosszul van kedves Collega?

— Én?

— Igen, mert csak nem passzióból nyalja az üveget?

— Hja, vagy úgy? Bizony Collega, így meg így jártam — s elmondom neki az esetet, ő mosolyog s lecsal a coupéból. A vonat meg tovább megy. Én káromkodok, lár-mázok, azzal a főnök úr megfogat 2 bakterrel, megkötnek, behurcolnak egy kisszobába s letesznek egy madráczra. A főnök meg besürgönyöz az Ü. V.-hez, hogy Carambol megbolondult. A „papa“ visszasürgönyöz, hogy: „bolond az régen, küldeni vissza rögtön.“ Így aztán külön kupéban érkeztem haza, alig tudtam kimagyarázni a dolgot, hogy történt.

Hanem megbánja még ezt valaki! A krimpiciussát! Csak találkozunk egyszer a Bocskay-kertben — sötétben.

Viszhang.

Egy gavallér elgondolta
S nyugodni nem hagyta gondja,
Hogy egy kis lány ösmerését
Átöleli s megcsókolja.

Szavát tartá, csókja épp úgy
Csattogott, mint hasonmása,
Mely nem csók volt, hanem egy nagy,
Pofonnak a csattanása.

y.

Levél a szerkesztőhöz. I.

Szerkesztő úr, kérem szépen, Betűm megint békőszönt!	Nincs munkatárs, ki kinyitná Szíve rejtekajkait?
Jóakaróm nekem — tudom, — Szivesség: e kérem Önt:	S kész volna nyakába venni Nyomen rózsalánczait?
Nézzen széjjel maga körül, Csak ezt kérem, hogy tegye, Átítha akad férfi vagy hat, Lányaim ki elvegye?!	Nincs-e kültag? Judósító? Velem együtt érező? Vagy korrektor? Vagy ha más nem, Vidéki levelező?

Nincs!... Nincs! — Hallom, hogy riad fel
Ön, sötétben, mint az éj!
„Nincs, ki lányait elvegye!“
„Már mind — boldogtalan férj!“
„Hanem majd lesz“ — szól ön tovább,
„Lesz, mert majd keres, s hozat.“ —
Szerkesztő úr! Ön még nőtlen!
Ön vegye el — lányomat!

Kesergő családapa.
Helyben.

Gondolatok.

Az asszonyok uszályai miatt a férfiak úsznak.

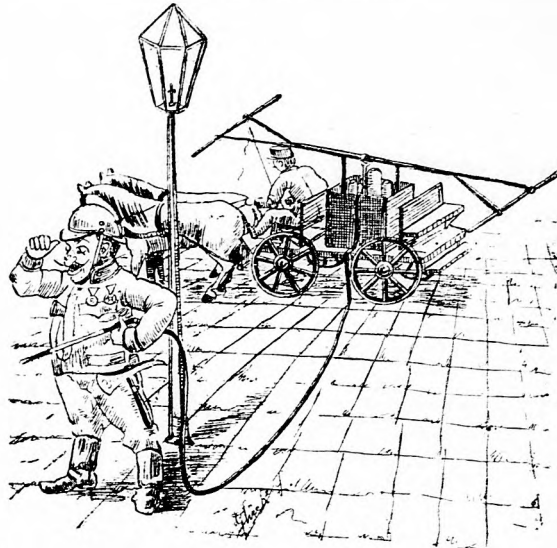
A házasság — a francia felfogás szerint — úgy jó, mint a dió meg a mogyoró — törve.

A jó asszony olyan mint a tormás virsli — megsíratja az embert.

A lump ember olyan mint a jó ör — mindig ébren van.

Szívattyús Gáspár,

Ö. T. morfondírozásai.

Ripinkó collega az egyik osztag-parancsnok csunyan megsértett egyszer a parancsnoksági értekezleten. Biz ez régen volt, de én nem az az ember vagyok, aki elfelejtek valamit s csak az alkalomra vártam, hogy rajta bosszúm kielégíthessem. A napokban végre „felderült a dicső nap hajnala.“ Épen a 2000-ik őrsegi bankettet ültük, mikor tüzet jelez a harangozó a Bocskay-utcában. A parancsnok riadót fúvat. Rohan ki egymásnak, ki a dolga után. A kadét pláne úgy neki ment a kezelő segédtsztnek, alig tudták őket hamarosan egymástól elválasztani. A nagy sietség közepette rohan be egy dúlt alak jelenteni, hogy a Ripinkó úr háza ég. Erre aztán örült gyors lett a szerelés. Kebelbelié a ház! Egy-kettőre — rövid másfél óra alatt — a helyszínére értünk. Hát a Ripinkó már akkor ott szaladgált az udvaron. Mentett! épen egy kotlós tyúkot tartott a kezében, meg a hozzá való apró csirkéket. Oda ugrok hozzá és kérdem:

— Nincs már élő lény a házban?

— De igen, egy tigris.

— Tigris!?

— Igen. Az anyósom! — feleli ő, ökölnyi krokodil könyeket morzsolva szét nem épen puha kacsóival.

Pokoli gondolat villant át agyamon. Hah! Ha ennek az embernek most oda ég az anyósa, ő elégedett, boldog s gazdag lesz s még jobban lenéz engem. Nem, ezt nem engedem! Megmentem azt a vén sárkányt, ha bele halok is. Gyorsan rendelkezem. Gyors segélyt fúvatok a kezelő segédtszttel. Vissza akarnak tartani. Ripinkó erőnek-erejével maraszt, ne tegyem drága életem ki a biztos veszélynek. Nem lehet, minden percz drága. „Irány az ajtó“ — ordítom s bevágom az ajtót. Berohanok, ott fuldoklik a füstben az anyós. Egy perczre meghökkenem. Nem-e bűn egy fenevadat megmenteni, hisz nekem is van anyósom, de a másik perczben megragadtam őt és kihurczoltam az udvarra. Utánunk beszakadt az égő menyezet. Megjelenésünkre harsány éljen zúgott fel, de én kihallottam abból Ripinkó collega fogainak csikorgását. Gratuláltak. Ő is! Megszorította köszönet közben a kezemet úgy, hogy kínomban a köny is a szemembe szökött s azt mondta: „Erről nem felejtkezem meg soha.“ Azóta mindig töltött revolverrel járok s végtelen sajnálom, hogy nem hagytam benn égni a vén égetni valót.

Levél a szerkesztőhöz. II.

Szerkesztő úr, kérem szépen,
Ne haragujék reám,
Hogy már ismét kopogok a
Redakció ajtaján.
Figye el, nem multság ez,
Isten látja lelkemet.
S azt hiszem, ha végigolvas,
Őn is megért engemet.

Szerkesztő úr, mit tett velem,
Elmondani sem bírom;
Ide- s tova már egy hete
Se éjjelem, sem napom.
A sok gondba megöszülök,
S majd megszakad a szívem;
Szerkesztő úr, ön a hibás,
Őn tette ezt én velem.

Bizalmasan írtam önnek
Múltkor egy kis levélkét,
Melyben szó volt többek közt, hogy
Házasodni szeretnék;
És ön kitett közprédára,
Martalékkül kivetett.
Halomszámra jönnek hozzám
A szerelmes levelek.

„Fekete haj.” „Mosolygó arcz.”
„Szőke fürtök.” „Kék szemek.”
„Bájos baba” — s százannyi más,
Mind előttem hevernek.
Én meg szinte tébolyodva
Kérdezgetem szüntelen:
Melyik lesz a feleségem,
Melyiket is szeretem?!

Segítsen ki szerkesztő úr,
Mondja meg most, mit tegyek?
Attól tartok, a sok gondtól
Elveszttem az eszemet.
Ha én ezt a sok kisasszonyt
Feleségül nem veszem,
Mutatóba sem marad egy
Hajszál szegény fejemen.

De én önnek megbocsátok,
S nagylelkűen feledek.
Hogyha ön is, szerkesztő úr,
Tessen egy ígéretet.
Csekélység az egész dolog,
Nem kívánok én sokat:
Fizesse ki szerkesztő úr
Minden adósságomat!

Vőjelölt.

Ribizli Juli a vasárnapi corsón.

Hej, Lidi, Lidi! Még ennyi keserűség, búbanat már
rigen nem marakodott ezen a szegény hajadoni sarju keble-
men, mint most szombaton, meg vasárnap egész nap, egész
a mosogatás végig szünet-szüntelenül. De tudtam aszt én
mingyár, hogy valami fog érne, mert szombaton reggel,
ahogy kibújtam a nyoszojából, hát előfogott a prüszkölés,

a mire az „ujjonnan megigazitott és kibővített valódi
Egyiptomi almokönyv” is aszt a kádenciát mongya,
hogy:

Szombaton:

Igen szomorú hírt mondok én tenéked,
Mert elfelejt téged, ki volt hív kedvesed,
Nem fog emlegetni a te szép szerelmed,
Még eszébe sem jutsz, úgy megútál téged.

A pedig szentírás, amit az almokönyv mond, mert
aszt nagy tudós, bölcs asszonyok csináltak, a kisasszonyom
is minden reggel aszt nizi meg legelőször, mikor felkél
már nyolcz óraker, mert akkor szok felczihelődni.

Ahogy megníztem s oszt elolvastam nagy nehezen,
mert ezek a feki betűk ojan egyformák, hogy összetíveszti
könnyen az ember, a nagy betűkkel meg még iskolás
koromban is nagy vitában vótam mindig, azóta meg min-
denen járt az én értelmem, csak a betűn nem, avval oszt
elkesztem én búsulni, de szörnyen egész nap, hogy már
délfelé úgy elfogódott a genge szívem, hogy aszt hittem
ketté tépi a szenvedéj, pláne meg még hozzá az órom hegye
is úgy viszkett, hogy már majd le dörzsöltem a hejirül,
a mi pedig boszúságot jelent a csizio szerint.

Hát igaz is a! Hát mingyárt be is következett, a
mocskos Miska hetes boszantott meg legelsőbben is, amint
mevláta, hogy folyton dörzsölöm az órom, aszongya a
mocskos: „Ne vakard az órod Julcsa! Mert majd meg
tanál nőni, ojan lesz, majd mevládd, mint egy garasos
kovászos ugorka, oszt csunya lesz a képed!”

— Ne haduváj már! — kiáltok én — a képed
menynyik ki a divatbul! mit törödsz véle? Te tokmány
óru házi többsincs, hogy a pisze bánat fogjik elő!

El is iszkolt oszt előlem mingyárt, mert a seprü
nyelét mutogattam neki, aszt meg tuggya már, hogy ijenkor
nem szoktam tréfálni.

Egész nap oszt tudod, ojan vótam, hogy magam se
tuttam, vagyok-i a világon vagy se, mint a maszlagos
csuka, nem esett jól még a grizskók se, akit délbe
készített a nacscsága, úgy szürödött a szívem tájeka egy
néhányszor, hogy a nacscságának már ijenkor öt-hat
doktor is kéne egyszerre, nem egy. Mindig a járt, motosz-
kált a fejembe: tán csak nem lett a Peti hűtelen, vagy tán
a nem esett jól neki, hogy az a bolondos gazdám végig
öntött bennünket a multkor, vagy tán éhen maradt, vagy
elcsábitotta valami aszfalt tündér?!...

Alig vártam, hogy vasárnap felmosogassak, de csak
úgy nagygyábúl, rögtön magamra vettem az ünnepi ruhá-
mat, meg a kimenő nagy kendőmet, de előbb összeszedtem
egy kis hummit, ami ippen a ház körül akadt jelenlegesen,
majd az egész tál kappany pecsenyét, egy gyönyörű sonka
csontot (vót rajta vagy egy jó félkilónyi) egy szilkébe
dinsztelt szilvát, egy üveg megy beföttet, meg vagy tíz
fánkot, az úr fiókjából meg egy marék cigarettát, meg
vagy négy finom, ojan kráglis vagy mi a nyavajának híjják
szivart, aután a keszkenőm vigibe belekötöttem húsz pizt,
akit a piacon spóroltam meg, hogy ha szeginy Peti meg-
szomjadzik, hát legyik egy kis mokus-vizre valója, avval
elindúlok hazulról, hogy felkeressem akárhun van is, mert
már ojan rigen nem láttam, ippen hónap után lesz harmad
napja.

Megyek oszt a kaszárnya felé, hát az uczczán anynyi
teméntelen sok jánt látok egymásután sietve, oszt mind-
egyik ott szorongatott egy pakkot a hóna alatt, úgy men-
tek azok, mint a dohányfárikába dílbe a fehér cselédek;
hova a gutába mennek ezek? így magamba. Én is szapo-
rázom a lípist, hát uramfia! valamenynyi a huszárkaszár-
nyába tekeredett befele.

— Végre oszt én is odaérkeztem, jaj te Lidi! Úgy
dobogott a szívem, mert hát életemben sohase voltam
huszárkaszárnyába, hát a mint befördülök a kapun, a sok
huszárgyerek ott kerimbókozik egy csomóban, kiki a maga
babájával, földijivel, meg unokatesvirivel. — Eczczer csak
elkiáltja magát valaki: happaré! Elöttem terem a Peti, ojan
kedvesen ölelt által, hogy a szuflámat majd kiszoritotta

belőlem, aztán meg ojan ídes forró puszit nyomot a czúkor szopogatómra, hogy még most is csupa pomádé szagú a mit eszek.

Én meg csak anynyit tuttam örvendetes könnyeim hullatása között mondani:

— Jaj! Hogy a tűz hujjik rád drágám, Petikém! — Csakhogy látlak, hát így kell ízélni, mánhogy megszomorítani a kisebbiket? Te csunya jószág! Ott hagygya az embert egyedül, árván, tegnap este is, pedig még czéklát is tettem fére.

— Hadd el ídes! — Kezdi Peti. — Még így ki nem húztuk a lutrit, mint most, kaszárnya áristomban van az egész armádia a közhuszártól egész a káplárig, mert úgy történt az eset, hogy valamék este bál vót itt a környéken, oszt bementek a fattyuk egynihányan, csak mulatnak, csak tánczolnak javában, de az ötven vas ánrét nem szúrta egyik se le, hát a szél ájjik meg, a vendéglős meg szaladjik el magától, bejelentette a dógot, oszt most ezírt 14 nap kaszárnya áristom lett a stróf. Na de sebaj babám! Csakhogy te is itt vagy, eszem a zuzádat! Add ide csak azt a paksamétát, hadd nízsem mijen érvinyesen, értelmesen tutsz igazán szeretni, aután osztán beviszlek a *kantinba* egy pohár sert inni, ha van píz nálad, muti csak a keszkenőd vígit, legalább megtartjuk a neved napját duellumba.

— Be is mentünk szípen karonfogva, de bejöttek utánnunk a többi párok is, lett oszt erre ojan lakadalom, ricsajkodás, hogy a Bikába sincs külön mulacscság, csak az a disztó hornyista zavarta meg az egészét, mert vagy niczczer futta az áristomosokat lefele. Oszt hat óra fele már a nőszemélyeket is kparancsolták a kaszárnyából rigtígesen.

De el is gondoltam magamba, hazafelé jöttömbe, hogy „Én lstenem! Mijen is az disztó nagy szerelem, aki benünk szeginy szolgáló cselédekben lakozik, mindenre képes a!”

Adomatár.

Beállít a vidéki atyafi egy vasárús kereskedésbe, ahol bicziklit is árultak. — Többek között egy bicziklit is ajánlott neki a kereskedő.

— Hát oszt mirül jó az?

— Körül lehet járni vele a várost — feleli a kereskedő.

— Hát oszt hogy vesztegetik?

— Száz pengő az ára.

— Akkor ikább tehenet veszek.

— Ugyan ne beszéljen ilyen bolondot, tehenen körüljárni a várost!

— A még bolondabb lenne, ha a bicziklit meg akarám fejni.

Mama: Ugyan hagyj már a kis testvéredet is a márványgolyókkal játszani.

Friczi: Igen ám, de örökre meg akarja őket a kis Jóska tartani.

Mama: Ugyan ne higgy el ilyet.

Friczi: De igen, egy párt már le is nyelt belőle.

Anyja: (hét éves fiához) Kedves fiam! Minden olyan napon, a melyiken egyszer sem mondod azt az útálatos szót, hogy a „f . . e egye meg“, kapsz egy hatost.

A kis öt éves Friczi: Ha az megér egy hatost, tudok én olyan szavakat, a mi megér egy koronát.

Az egér.

A fiatal ember megcsókolta szíve bálványát, de a leányka elvisította magát.

A szomszéd szobából beszól a szigorú papa:

— Mi a baj Nelli?

— Egy egér szaladt végig a szobán!

Rövid idő múlva megint elcsattant a fiatal ember egy csókot a Nelli éper ajkain, de Nelli megint elsikoltotta magát. (Bizonyára nem volt hozzá szokva.)

— No mi bajod van már megint? kérdé az öreg úr.

— Egy másik egér szaladt a szobán keresztül!

Erre az öreg úr nyugodtan behozta a házi macskát, egy egér-fogót, egy botot pedig a szegletbe állított.

Aztán csend lett.

Amerikai hotel 2903-ban.

Portás: János! Elrakta már a paktáskákat?

János: Mindjárt készen leszek vele.

Portás: No csak siessen. Ha készen lesz vele, szedje elő a mentő-hálót, mert a 180-dik emeletről épen most telefonoztak, hogy a kis fiú kiesett az ablakon.

Alapos aggodalom.

Horgos úr, aki szenvedélylyel úzi a horgászást, belép egy halkereskedő üzletébe:

— Kaphatnék kérem néhány friss pontyot?

— Sajnálom — feleli a kereskedő, valamennyi friss hal elfogyott, de van jó főstölt angolna, sós hal, muszka hal, hering páczolva, talán azokból szolgálhatnék?

— Hm, hm, jó lenne, de attól félek, hogy a feleségem nem hiszi el, hogy én fogtam!

Megfelelt neki.

— Csak az arczába kell önnek nézni, kirí belőle a tizenhárom próbás gazember.

— Pardon, hát tükör az én arczom?

Biztos jel.

Férj: (nejéhez) Itt volt megint az édes anyád?

Feleség: Igen. De honnan tudod?

Férj: (flegmával) Látom, hogy megint le van köpve az arczképem.

Háborús időben.

A péterfiai kaszárnya ablakából éjjel egy csavargó külsejű úri ember mászik elő, hóna alatt több ingó dologgal. — Odaballag András, a rend ébren alvó öre s kérdi:

— Mit csinál itt kelmed, ebben a háborús időben?

— Mozgósítok! — felelt amaz s derülten, és gyorsan távozott.

Gyermekszájból.

Feleség: Te fiú, a mikor láttad az uramat, merre ment?

Fiú: Nem tudom, kérem, mert be volt rugva.

Az iskolából.

Tanító: No Móriczka, mond meg, ki volt a Mózes anyja?

Nebuló: A Faraó leánya.

Tanító: Hát hogy beszélhetsz fiacskám ilyen bolondot, hiszen ő csak találta Mózeset a nádasban.

Nebuló: Khérem thanító úr, osztot csak ű mondja!

A megszokás hatalma.

Fogoly vadászatra indult egyszer egy vizsgáló bíró. Amint meglátott egyet, rákiáltott: „a törvény nevében — foglyom!”

„Kovács-sógor“

a „Bocskai“-téri fuharos sorja, saját őszintén megírva, ahogytörtint vót:

Nem híjába rígen beszilem, de töb ész van a lúba, mint a száz esztendőös jövendőmondóba, mer mir azír, megállott Szent-Anna-utczán mind a három eczczere, mintha kommandóra történt vóna. Szíjjel nizek, hát egy takaros kis vászony cseléd állott egy kapu alatt, barna-piros vót, a szeme járása meg maj levette még a józan embert is a lábárúl, én bennem peig vót ekicsi. Még a vir is a kípembe szalatt, mint a kit pofon vágta, a szívem meg úgy járt a belső riszembe, majd összeakasztott a vesémmel, hogy megláttam.

Asse tuttam hirtelen, mit kék neki szólni, hát mondok: ippen ijen vót az első feleségem, mint maga, kis aranyos: ezt is csak azír, hogy mongyak valamit. Eléb még becsapta az órom előtt a kaput, de addig beszéltem neki, micsoda komoj szándíkkal vagyok erányába, hogy megesett a szíve, oszt megint kijött. Még magam is maj komojan vettem a dógot, hisz ha úgy lett vóna is a sor, könnyen ment vóna, mer azír, hogy eme aszonyal csak pógári házasság szerént vagyunk megesketve. A meg csak anynyibül ál, hogy ha megunta, felmongya az ember a városházán a szerződíst, akire az aszony ráhúzta a keze keresztvonását, én peig tulajdon magam írt m sajátkippen alá.

Belejöttem, oszt beszéltem anyit, hogy fele is elíg lett vóna, ha a vín aszony halja odahaza, hát mind a két szememet kiássa vígíre oszt anynyira megvette a fejemet, hogy megöleltem oszt meg is csókoltam kétzer is.

Tán harmadikszor is megtettem vóna, ha le nem veszi az óromrúl a mázt a 10 körmivel.

Oszt aszongya: Na hajja, maga vén kába, hisz a szakálla olyan, mint a laú vakaró, a ruhája ojan szagú, mintha az egész beór vásár volna közelemben, a szájából pedig attól a kozmás pipától úgy jön a nyikotin szag, maj le szédül az ember; tán ikább nyakolaját akart mondani, de úgy urizált, alig érttettem.

Hisz igaz, hogy egisz nap a lú körül vagyok, a lú erköcs mán második természetemmé vált, még aludni is az estállóba szoktam, mer nem ájja a mejem a szobai ájert.

oszt hogy ösze szidot, még neki ált fejob, oszt elkezdett ríni, az aszon rivást peig nem álhatom, hát ott hattam.

Még utánam is kijátott, hogy aszongya: máskor ne flirtejjik kend itt híjába, mer leforrázom, mondok nem is vótam én firer még katonájék se, csak frájter.

Míg oszt hazairtem, a fájin szekérút, aki van a Szent-Anna-utczán vígí, kirázta belülem az ördögöt, mer a búhatott belém, azír jó a zötyögös kövezet. A peig csak szerencse, hogy ojan félhomájjal világít az a városi gájsztyár, mer legalább nem látták a jövö-menők, mijen kegyetlenül megpocsikolta a kipes felemet az aszonyi álat.

Hogy oszt hazakerültem, észre vette az aszony, hogy hibádzik az óromrúl egy darab búr, aszongya: hát kendet mék csapszékéből löktik mán ki megin? Mondok: egyikbül se, mer még ha kin vónék is, behí a kocsmáros, hanem úgy esett a sor, hogy megcsapta a gaj az erdőn.

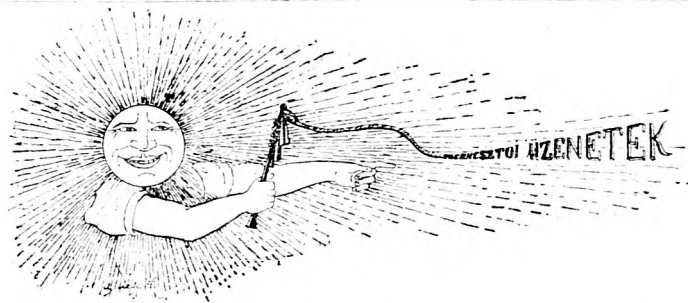
Másnap oszt, hogy Vasárnap is vót, ki se moczantam a házbúl, hanem vettem 2 pízír egy Ujságot. Oszt még a vót benne, hogy háború lesz, bekiványvák az öreg rezorvistákat, peig én is a vónék. Mán e felől meg kék bijonyosodni, mer ha úgy van, eladom a lúkat, ikább megiszom az árát, minthogy valami muszka kezire kerüljik. Átal mentem oszt Józsa komámho, a bakterhe, mer a nagyon okos ember, oszt kérdem túle, hogy: mit szól komám hozá, van-i teteje a dolognak. Aszongya: nem úgy van a, mer csak egy ujság beszili mindig a háborút, a többi nem. Na, mondok, akor megmondom annak a ujságosnak, hogy: a kutyát tegye ken lúvá.

Kedélyes sirversek.

Ha meghalok, arra kérlek
Titeket jó emberek,
Hogy síromra kerest helyett
Szőlőtökét tegyetek.
Hadd tudja meg a halandó
Kit majd útja erre visz,
Hogy az egész életemben
Ellenségem volt a víz.

Azt jelenti e néma jel
Itt nyugszik Bordács Dániel.
Bíró, ügyvéd, polgár, barát,
Sok szegény szív áldja porát,
Mert megittak sok jó borát.

Koppasztottál csirkét
Mivel szakács valál,
Amíg téged is meg-
Koppasztott a halál.

Nyelvész. Hogy mi a különbség a csirke meg a répa közt? Az kötemény, ez meg vetemény. Óh ön buta lény! Ez tény.

875. előfizető. „Monte Christó“-t nem Gyula ur írta. Ellenben ő írta: a

Gyár tündére,
Vár tündére,
A hegység tündére,
A nagyasszony tündére,
A bazilika tündére,
A tündér tündére

című tündérregényeket. Kapható minden sajtkereskedésben.

Vizváry Gy. Budapest. Sorsjegye nem nyert.

Bakfis. Ha szereti menjen hozzá! Nagyon helyesen teszi, ha nem válogat. Ha minden bakfis így gondolkodnék, kevesebb lenne a vénkisasszony a világon.

Komajelölt. Ön azt kérdi tőlünk, hogy minő nevet ajánljon Fritsch nevű barátja fiának? Először is azt hisszük, hogy a névnek a megválasztása a szülőknek szuverén joga. Ha figyelmesek akarunk lenni, akkor az Ön nevére is keresztelhetik. Ön különben, ha szellemes akar lenni, hívhatja a kis Fritschet Fritschkának is. Lehetséges azonban, hogy finomabb ízlésű társaságban ezért kap is egy kis Fritschet.

Kíváncsi. Hányféle lelencz van? Tudunkkal kétféle: 1. meleg lelencz és 2. hideg lelencz.

Bibliás ember. Ön azt írja, hogy éhes lévén, a kenyérfiaczra ment s ott a biblia szavai szerint cselekedett, t. i. közel hajigálta meg a kofákat. De azok nem kenyérral, hanem parazsas csuprokkal konfetizték meg. És még Ön panaszkodik?

Zenész. Nem! A piskóta nem — hangjegy.

Kiskorú. A szerelemhez semmi köze a vérszegénységi bizonyítványnak.

Sörivő. Hogy mi az, ha a söröspohár feldült? Felserdült!

Történész. Téved! A történetírók buvárkodásaik közben nem használnak bűvárharangot.

A többi érdeklődőknek, miután farsangvégi elfoglaltságunk nem enged időt, majd a következő számban felelünk.

Üzletáthelyezés miatt

az összes raktáron levő föld, valamint

olajba törött kész festékek, parket-
vikszok, szoba padló-lakkok,

valamint mindennemű lakk-különlegességek bámulatos olesó
áron árusítatnak

Fazekas Kálmánál,

Debreczen, Hatvan-u. 4. sz.

Gramantik Ferencz órás

főtér, 14 sz. a Bikával szemben.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindenemű órákból u. m. csinos kivitelű inga óráit és ebédlő órák gong ütéssel, továbbá: irodai és konyha és serkentő óráit. Valamint a legjobb minőségű sveici zsebóráit olesóbban mint bárhol. Javításokat ellátalak, mit a legpontosabban eszközlök 1 évi jótállással.

A polgári takarékos és segélyszövetkezet Piacz-utca. 83. szám. a. mely az idén is 6 százalékos osztalékos ad tagjainak, — ezúton értesíti a t. közönséget, hogy a most alakult VII. évtársulatba tagok még mindig mulasztási illeték nélkül léphetnek be. Kölcsönöket a f. VII. évtársulatra is folyósít.

Hol szórakozhatunk vasárnap?
Csakis **Márkus Jenő** éttermében, a hol **Rácz Károly** és **Kiss Béla** zenekara tart felváltva zene-estélyeket. — **Korona** a la **Pilseni sör** egész nap trissen csapolva. Kerti bor literje 28 krajczár.

A Korona Takarékos és Hitelszövetkezet

1903-ik évi január hó 1-én megnyitotta a 2-ik évtársulatot. Ezen új évtársulatra a beiratkozások a szövetkezet Piacz-u. 6 szám alatti helyiségében teljesíthetők. Minden törzsbetét után hetenként egy korona fizetendő. Az intézet előnyeinek intézményei: törzsbetét 6 százalékos jövedelmezésnek, kötelező he-i betétekkel előmozdítja a takarékoságot, továbbá minden törzsbetét után 200—200 korona kölcsön kapható. Miután a szövetkezet a kölcsönök kiadása mellett visszafizetését nem kívánja, hanem az a heti betétekkel törlesztődik, így a szövetkezet kölcsönjei a könnyű vissza fizetési módot által különösen előnyösek kereskedőknek, iparosoknak, mezőgazdáknek és hivatalnokoknak egyaránt. A kölcsönök kezesség mellett, betáblázásra és biztosítékkal elfogadható értékre adnak.

A két évtársulatra beiratkozott 1529 tag heti 6940 korona befizetéssel. A befizetett tőke 464.721 korona. A be lépés ez idő szerint még mulasztási illeték nélkül történhet.

Azonnal megtudható! Rácz Béla

bankírodájában, mennyi kölcsönt kaphat birtokára) vagy házára. Törlesztéses kölcsönök 15—50 évre, hivatalnokoknak, nyugdíjasoknak kezes nélkül. Személyhiteli kölcsönügyletekben, mint volt takarékpénztári könyvelő, nagy jártassággal bir. Többféle tartozásoknak egy helyre convertálását is elvállalja. Ez ideig 24 pénzintézzel létesített összeköttetést. A felvett kölcsönügyleket a legrovidebb idő alatt intézi el. Semmiféle tiszteletdíjat el nem fogad, ha véletlenül a kölcsön megszerzése nem sikerülne. Iroda: Debreczen, Csapó-utca 12. szám, ahol bővebb magyarázat, ugyszintén bármilyen ügyekben is jó tanács, szíves készséggel ingyen adatik.

Apró hirdetések.

Díja 10 szóig 40 fill., minden
további szó 4 fillér.

Lindenfeld J. Jenő Városház-utca 2. sz.
Legfinomabb fiúmei 3 csillagos petroleum
literje 14 kr. 2 csillagos 12 kr.

Pemetefű cukor (Borsy-féle) 1 doboz 10 kr.
Kapható: Borsy cukrázdába s Jósá és
Jóna urak üzletében.

Nincs többé hát vagy mellfájás.

Fűzők pótlója!
Platinum
Anti Corset

Egyedül raktár
Bartha Kálmán
áruházában
DEBRECZEN, FŐTÉR

Minden alaknak előnyös.

Fuchol patkány és egérintő, eddig a legbiztosabb szer kipróbálva, egyedül kapható ifj. Czegléd József üzletében.

Legolcsóbb és legjobb kötött harisnyák, Jáger alsó ingek és nadrágok, téli kötött és bőrkesztyűk jutányosan beszereshető **Márton Gyula** divat és rövidáru üzletében, a **Bika-szálloda** mellett.

Világhírű Martell Cognac Debreczen és vidéke részére egyedüli főraktár: **Váray József** kereskedésében, **Városi bérpalota**.

A

Debreczeni Helyi-Vasút részvénytársaság

folyó 1903. évi márczius hó 15-én, délelőtt 10 órakor, a Kereskedelmi Akadémia tanácstermében tartja

XVI. rendes évi közgyűlését

melyre a t. részvényesek ezennel meghívotnak.

Tárgy:

1. Az igazgatóságnak az 1902. évről szóló üzleti jelentése, ugyszinté erre vonatkozólag a felügyelőbizottságnak jelentése.
2. Az 1902. évi mérleg előterjesztése, az igazgatóság és felügyelőbizottság részére a felmentvény megadása.*
3. Az osztalék meghatározása.
4. Az alapszabályok 41. §-a értelmében három kilépett igazgatósági tag helyének választás utján betöltése.

Az igazgatóság.

* A mérleg és a zárszámadások a társaság irodájában ki vannak téve és az érdeklődők által megtekinthetők.

344. szám.

AZ „ISTVÁN” GÖZMALOM-TÁRSULAT

ÖRLEMÉNYEINEK

ÁR JEGYZÉKE

az 1887. április hó 18-án, Budapesten tartott általános malomgyűlésen megállapított s 1887. június hó 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Szám	Kötelezettség és enged- mény nélkül készpénzfizetés mellett. Zsákkal együtt	100 kiló		Zsákos- ként a sz. kilogr.
		kor.	fil.	
A	Asztali dara nagyszemű.	27	40	—
B	„ „ aprószemű.	26	40	—
0	Királyliszt	26	40	—
1	Lángliszt kivonat	25	60	—
2	Elsőrendű zsemlyelisz	25	—	—
3	Zsemlyelisz	24	20	—
4	Elsőrendű kenyérlisz	24	—	—
5	Közép kenyérlisz	23	40	—
6	Kenyérlisz	22	40	—
7	Barna kenyérlisz zsákkal	21	—	—
7 ^{1/2}	„ II.	20	—	—
8a	„ III.	15	60	—
8	Takarmányliszt	11	—	—
11	Finom korpa zsákkal	8	60	—
11	„ „ zsák nélkül	8	20	—
12	Durva korpa zsákkal	8	60	—
12	„ „ zsák nélkül	8	20	—
12	Csirke buza zsák nélkül	8	—	—

A zsákok sulytartalma — teljsulyt tisztasulynak véve.

A. B. 0 6. számig 85 kiló.
7. és 8. szám 70 „
11., 12. szám 50 „

Debreczen, 1903. február hó 25-én.

Mihalovics J.

gyógyszertára a „Kigyóhoz“

Debreczen, főtér, a városházzal szemben.

Ájánlja teljesen fémmentes s kiváló jóhatású „Mollitergin“ arcz- s kézbőr finomító szépitő szerét, mely folyadék amily ártalmatlanságra nézve teljesen egyezik a vaselin s glicerinnel, hatásra nézve azokat jóval felülmúlja. Hatása gyors és biztos! Á szelkifutta arczot vagy kezezet a legrövidebb idő alatt fehérré, puhává s üdévé teszi s powder alá is igen használható. Mint bőrápolószert páratlan. Egy üveg „Mollitergin“ ára 1 korona.

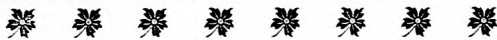
Üzlethelyiség változás.

Van szerencsém értesíteni, hogy

kályha- és vasbutor-raktáramat

Hatvan-n. 2. sz. a. házból piacz-utca 27. sz. városi bérházba (volt Mendelovits üzlethelyiség) a városi székházzal szemben helyeztem át. Új berendezés alá kerülő raktáramban nemcsak porcellán-, vas- és Meidinger rendszerű kályhákat, vasbutorokat, fűdőkádakat, jégszekrényeket és fűvezetett árúkat tartok fenn dús választékban, de felszerelem azt minden igényeket kielégítő konyhafelszerelésekkel, nickel és nickelírozott árúkkal és vadászati czikkkel. Löporelárusításom is ezen helyiségben lesz. — Eddig tanúsított bizalmáért és pártfogásáért hálás köszönetemnek kifejezést adva s kérve azokat a jövőre is részemre tartani, vagyok kiváló tisztelettel

Tóth Gyula, vaskereskedő.

Debreczen és vidékén a legnagyobb hang-
* szerek készitési mőhelye és vállalata. *

KOMÁROMI M.

MINDENMŐ HANGSZER-KÉSZITŐ. FŐTÉR
41. SZ., I. EMELET, FŐTÖZSDÉVEL SZEMBEN.

Czimbalom legnagyobb raktára. Zongora vasszerkezettel, 10 évi jótállással, 3 havi ingyen tanítás. Iskola-hegedű 6 koronától feljebb, finom mesteri hegedű 1000 koronáig. — Mindennemű hangszerekből nagy választék. Kitűnő, tartós, kellemes hegedű- és czimbalom-húrok és mindenféle alkatrészek.

Javitásokat a legkomplikáltabb és felelősség mellett, művészi szakértelemmel készitek.

Hangolást elfogadok, régi hangszert veszek vagy cserélek.

Ajánljuk mindennemű Rimburgi, Hollandi, kreás és ezernafonal vásznainkat, valamint a világhírű Schrollgyártmányú elsőrendű chiffonokat, esikős jegyű havasi vásznakat, szepességi damaszt asztal-neműeket, ágyhuzatokra való kanavászokat, zephyreket, mindennemű menyasszonyi kelengyék összeállítását a legjutányosabb árak mellett elvállaljuk. Farsangi alkalmi ruhákra való fehér, himzett és színes francia batizt ujdonságokat.

Tisztelettel **Jánossy József és Társa.**

Főtér, a nagy tözse mellett.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy Debreczenben, Piacz-utca 48. sz. alatt, Szent-Anna-utca sarkán

Ács Testvérek

törvényszékiileg bejegyzett cégünk alatt egy a mai kor minden követelményeinek megfelelő

rőfös, női divat- és rövidárú üzletet nyitottunk,

hol is állandó nagy választékot tartunk:

Női ruhaszövetek, jó mosó eretnokok, francia és dsalin batiztok, kész blousok, fehérneműek, szepességi vásznak, asztalnoműek, függönyök, ágyszerítők, paplanok, valamint mindennemű női és férfiszabókellékek, esipkék szalagok és díszekből.

Olcsó árak mellett előzőeken y kiszolgálást ígérve, a n. é. közönségnek, szíves pártfogásáért esedezünk, teljes tisztelettel

ÁCS TESTVÉREK.

U
J
Ü
Z
L
E
T

U
J
Ü
Z
L
E
T

Szépség, szépités, a jóizlés követelménye.

Matild crém, zsír és olajmentes, kitűnő szer az arczbőr tisztítására, kitűnő gömbölyítő és ránczfejtő 1 tégli 1 kor.

Matild arczkenőcs, a legvastagabb szeplőt, májfoltot, vimedlit, arczszórt, porzsenést biztosan eltávolít, kis tégli 1 korona, nagy tégli 1 korona 60 fillér. Ragyas, himlőhely kisimitására 1 tégli 4 korona.

Matild arczszépitő szappan, szóda nélküli kenő-
esőkhöz construálva.

Matild powder, ásványi anyagoktól ment, ártalmatlan, 3 színben, dobozza 1 és 2 korona. Tossók megpróbálni, ha nem használ, hiánytalanul visszaadom az árát.

Kun István gyógyszerész,

első magyar „Matild“ mőlaboratoriuma (a párisi laboratoire connetikue „Matilde“ mintájára alapított 1895-ben, Budapest, Nefelejts-utca 23. szám.)
Budapesten: Toróknél. Debreczenben: Tóth Béla gyógyszerészárban.

Az üzlet teljes felozlatása miatt

hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRULÁS.

Van szerencsém a t. közönség szíves tudomására hozni, hogy női divat, vászon és rövidárú üzletemet felozlattam s a raktáron levő árúkat a beszerzési árnál is olcsóbban árusítom el — és pedig:

Női ruhaszövet
Carlton, batizt
Vászon, Chiffon
Velez, flanel
Posztó és haraszt kendő

Derekfűző (mieder)
továbbá

Női-, férfi- és gyermek tricó ruhák
Női- férfi és gyermek fehérneműek

Fü és leány ruhácskák
Gallérok, zsebkendők
Paplanok, esernyők,
Függönyök, ágyszerítők
Mindenféle belésneműek.

Minden elfogadható áron.

Ezen olcsó bevásárlási alkalmat a t. verőközönség b. figyelmébe ajánlv. vagyok kiváló tisztelettel:

KISS LAJOS

Alföldi Takarékpénztár épület.

Bur batizt 15 krajezár. 1 pár finom kézelő 20 kr.,

1 ötrétű gallér 12 krajezár. Flanel blousok 67

król feljebb. Egy férfi vasalt ing 98 kr.